LĪGUMS PAR STABILITĀTI, KOORDINĀCIJU UN PĀRVALDĪBU EKONOMISKAJĀ UN MONETĀRAJĀ SAVIENĪBĀ STARP BEĻĢIJAS KARALISTI, BULGĀRIJAS REPUBLIKU, DĀNIJAS KARALISTI, VĀCIJAS FEDERATĪVO REPUBLIKU, IGAUNIJAS REPUBLIKU, ĪRIJU, GRIEĶIJAS REPUBLIKU, SPĀNIJAS KARALISTI, FRANCIJAS REPUBLIKU, ITĀLIJAS REPUBLIKU, KIPRAS REPUBLIKU, LATVIJAS REPUBLIKU, LIETUVAS REPUBLIKU, LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTI, UNGĀRIJU, MALTU, NĪDERLANDES KARALISTI, AUSTRIJAS REPUBLIKU, POLIJAS REPUBLIKU, PORTUGĀLES REPUBLIKU, RUMĀNIJU, SLOVĒNIJAS REPUBLIKU, SLOVĀKIJAS REPUBLIKU, SOMIJAS REPUBLIKU UN ZVIEDRIJAS KARALISTI

BEĻĢIJAS KARALISTE, BULGĀRIJAS REPUBLIKA, DĀNIJAS KARALISTE, VĀCIJAS FEDERATĪVĀ REPUBLIKA, IGAUNIJAS REPUBLIKA, ĪRIJA, GRIEĶIJAS REPUBLIKA, SPĀNIJAS KARALISTE, FRANCIJAS REPUBLIKA, ITĀLIJAS REPUBLIKA, KIPRAS REPUBLIKA, LATVIJAS REPUBLIKA, LIETUVAS REPUBLIKA, LUKSEMBURGAS LIELHERCOGISTE, UNGĀRIJA, MALTA, NĪDERLANDES KARALISTE, AUSTRIJAS REPUBLIKA, POLIJAS REPUBLIKA, PORTUGĀLES REPUBLIKA, RUMĀNIJA, SLOVĒNIJAS REPUBLIKA, SLOVĀKIJAS REPUBLIKA, SOMIJAS REPUBLIKA UN ZVIEDRIJAS KARALISTE,

turpmāk "Līgumslēdzējas puses",

APZINOTIES savu kā Eiropas Savienības dalībvalstu pienākumu uzskatīt ekonomikas politiku par vispārsvarīgu jautājumu,

VĒLOTIES veicināt apstākļus spēcīgākai ekonomikas izaugsmei Eiropas Savienībā un šajā nolūkā attīstīt arvien ciešāku ekonomikas politikas koordināciju eurozonā,

PATUROT PRĀTĀ, ka valdībām ir jāsaglabā saprātīgas un ilgtspējīgas publiskās finanses un jānovērš pārmērīga vispārējās valdības budžeta deficīta veidošanās, kas ir ārkārtīgi nozīmīgi, lai nodrošinātu visas eurozonas stabilitāti, un tādējādi prasa ieviest konkrētas normas, tostarp "līdzsvarota budžeta normu" un automātisku mehānismu korekciju veikšanai,

APZINOTIES nepieciešamību nodrošināt, ka to vispārējās valdības budžeta deficīts nepārsniedz 3 % no iekšzemes kopprodukta tirgus cenās un ka to vispārējās valdības parāds nepārsniedz 60 % no iekšzemes kopprodukta tirgus cenās vai pietiekami samazinās, tuvinoties šim rādītājam,

ATGĀDINOT, ka Līgumslēdzējām pusēm kā Eiropas Savienības dalībvalstīm ir jāatturas no jebkādiem pasākumiem, kas varētu apdraudēt saistībā ar ekonomisko savienību noteikto Savienības mērķu sasniegšanu, jo īpaši no tendences uzkrāt parādus ārpus vispārējās valdības kontiem,

PATUROT PRĀTĀ, ka eurozonas dalībvalstu valstu vai valdību vadītāji 2011. gada 9. decembrī vienojās par ekonomiskās un monetārās savienības pastiprinātu struktūru, kura balstās uz Līgumiem, kas ir Eiropas Savienības pamatā, un kura sekmē to pasākumu īstenošanu, ko veic saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 121., 126. un 136. pantu,

PATUROT PRĀTĀ, ka eurozonas dalībvalstu un citu Eiropas Savienības dalībvalstu valstu vai valdību vadītāju mērķis ir šā līguma noteikumus iespējami drīz iekļaut Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā,

ATZINĪGI NOVĒRTĒJOT Eiropas Komisijas leģislatīvos priekšlikumus saistībā ar eurozonu, ko tā atbilstīgi Līgumiem, kas ir Eiropas Savienības pamatā, 2011. gada 23. novembrī iesniedza attiecībā uz to, kā stiprināt to dalībvalstu ekonomikas un budžeta uzraudzību, ko ir skārušas vai apdraud nopietnas grūtības finanšu stabilitātes jomā, un attiecībā uz kopējiem noteikumiem, lai uzraudzītu un izvērtētu budžeta plānu projektus un nodrošinātu dalībvalstu pārmērīga deficīta novēršanu, un ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Komisijas nodomu iesniegt turpmākus leģislatīvus priekšlikumus saistībā ar eurozonu, jo īpaši attiecībā uz *ex ante* ziņojumiem par parāda vērtspapīru emisiju plāniem, ekonomikas partnerības programmām, kurās sīki izklāstītas strukturālās reformas dalībvalstīm, kurām piemēro pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, kā arī attiecībā uz dalībvalstu svarīgāko ekonomikas politikas reformu plānu koordinēšanu,

APLIECINOT savu gatavību atbalstīt priekšlikumus, kurus Eiropas Komisija varētu iesniegt, lai nostiprinātu Stabilitātes un izaugsmes paktu, attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, ieviešot jaunus vidēja termiņa mērķus atbilstīgi šajā līgumā noteiktajiem robežlielumiem,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka pārskatot un uzraugot šajā līgumā paredzētās apņemšanās budžeta jomā, Eiropas Komisija rīkosies atbilstoši pilnvarām, kas tai paredzētas ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši ar tā 121., 126. un 136. pantu,

NORĀDOT jo īpaši to, ka attiecībā uz šā līguma 3. pantā izklāstītās "līdzsvarota budžeta normas" piemērošanu iepriekšminēto uzraudzību īstenos, katrai Līgumslēdzējai pusei pēc vajadzības izstrādājot šai valstij specifiskus vidēja termiņa mērķus un konverģences grafikus.

NORĀDOT, ka vidēja termiņa mērķi būtu regulāri jāatjaunina, pamatojoties uz kopīgi saskaņotu metodi, kuras galvenie kritēriji tāpat būtu regulāri jāpārskata, pienācīgi atspoguļojot riskus, ko publiskajām finansēm rada tiešas un netiešas saistības, kā ietverts Stabilitātes un izaugsmes pakta mērķos,

NORĀDOT, ka pietiekams progress vidēja termiņa mērķa sasniegšanā būtu jāizvērtē, pamatojoties uz visaptverošu izvērtējumu, kura pamatā būtu strukturālā bilance, tostarp uz izdevumu analīzi, neierēķinot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus, atbilstīgi Eiropas Savienības tiesību aktos paredzētajiem noteikumiem, jo īpaši Padomes Regulai (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1175/2011 (2011. gada 16. novembris) ("pārskatītais Stabilitātes un izaugsmes pakts"),

NORĀDOT, ka korekciju mehānismam, kas Līgumslēdzējām pusēm jāievieš, vajadzētu būt orientētam uz to, lai novērstu novirzes no vidēja termiņa mērķa vai tā sasniegšanai noteiktajiem pielāgojumiem, tostarp to kumulēto ietekmi uz valdības parāda dinamiku,

NORĀDOT, ka jautājumam par to, vai tiek pildīts Līgumslēdzēju pušu pienākums "līdzsvarota budžeta normu" pārņemt savā valsts tiesību sistēmā, izmantojot saistošas, pastāvīgas un, vēlams, konstitucionālas normas, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 273. pantu vajadzētu būt Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā,

ATGĀDINOT, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību 260. pants pilnvaro Eiropas Savienības Tiesu piemērot sodanaudu vai kavējuma naudu Eiropas Savienības dalībvalstij, kura nav izpildījusi kādu no tās spriedumiem, un ATGĀDINOT, ka Eiropas Komisija ir izstrādājusi kritērijus, atbilstīgi kuriem nosaka saskaņā ar minēto pantu piemērojamo sodanaudu vai kavējuma naudu,

ATGĀDINOT vajadzību sekmēt saskaņā ar Eiropas Savienības pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru paredzēto pasākumu pieņemšanu attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro un kuru plānotā vai faktiskā vispārējās valdības budžeta deficīta attiecība pret iekšzemes kopproduktu pārsniedz 3 %, vienlaikus stingri atbalstot minētās procedūras mērķi, proti, mudināt attiecīgo dalībvalsti samazināt deficītu, ja tāds tiktu konstatēts, un - ja vajadzīgs - uzdot tai samazināt minēto deficītu,

ATGĀDINOT, ka Līgumslēdzējām pusēm, kuru vispārējās valdības parāds pārsniedz 60 % atsauces lielumu, ir pienākums to samazināt, kā atskaites kritēriju pieņemot vidējo samazinājumu par vienu divdesmito daļu gadā,

PATUROT PRĀTĀ to, ka šā līguma īstenošanā ir jāņem vērā sociālo partneru īpašā loma, kā tā atzīta katras Līgumslēdzējas puses tiesību aktos vai tiesību sistēmās,

UZSVEROT, ka neviens no šā līguma noteikumiem nav interpretējams tā, ka tas jebkādā veidā groza ekonomikas politikas nosacījumus, ar kuriem kādai no Līgumslēdzējām pusēm ir piešķirta finansiāla palīdzība saskaņā ar stabilizācijas programmu, kurā iesaistīta Eiropas Savienība, tās dalībvalstis vai Starptautiskais Valūtas fonds,

NORĀDOT, ka ekonomiskās un monetārās savienības pienācīgai darbībai ir nepieciešams Līgumslēdzēju pušu kopīgs darbs pie tādas ekonomikas politikas, saskaņā ar kuru - pamatojoties uz ekonomikas politikas koordinēšanas mehānismiem, kā noteikts Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā - tās veic nepieciešamās darbības un pasākumus visās jomās, kuras ir būtiskas eurozonas pienācīgai darbībai,

NORĀDOT jo īpaši Līgumslēdzēju pušu vēlmi aktīvāk izmantot ciešāku sadarbību, kā paredzēts Līguma par Eiropas Savienību 20. pantā un Līguma par Eiropas Savienības darbību 326. līdz 334. pantā, vienlaikus nekaitējot iekšējam tirgum, kā arī to vēlmi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 136. pantu pilnībā izmantot īpašus pasākumus dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, un procedūru, kā Līgumslēdzējas puses, kuru naudas vienība ir euro, *ex ante* savstarpēji apspriež un koordinē visas savas plānotās svarīgākās ekonomikas politikas reformas, lai salīdzinoši izvērtētu un apkopotu labāko praksi,

ATGĀDINOT par eurozonas dalībvalstu valstu vai valdību vadītāju 2011. gada 26. oktobra vienošanos uzlabot eurozonas pārvaldību, tostarp vismaz divreiz gadā rīkojot Eurosamita sanāksmes, kuras - izņemot ar ārkārtējiem apstākļiem pamatotos gadījumos - sasauc tūlīt pēc Eiropadomes sanāksmēm vai sanāksmēm, kurās piedalās visas Līgumslēdzējas puses, kas ratificējušas šo līgumu,

ATGĀDINOT arī par eurozonas dalībvalstu un pārējo Eiropas Savienības dalībvalstu valstu vai valdību vadītāju 2011. gada 25. martā apstiprināto "*Euro Plus*" paktu, kurā noteikti jautājumi, kas ir būtiski konkurētspējas veicināšanai eurozonā,

UZSVEROT to, cik Līgums par Eiropas Stabilizācijas mehānisma izveidi ir nozīmīgs kā elements visaptverošajā stratēģijā, lai stiprinātu ekonomisko un monetāro savienību, un NORĀDOT, ka uz finansiālas palīdzības piešķiršanu saskaņā ar jaunām programmām atbilstīgi Eiropas Stabilizācijas mehānismam no 2013. gada 1. marta attieksies nosacījums, ka attiecīgajai Līgumslēdzējai pusei ir jābūt ratificējušai šo līgumu un, tiklīdz ir beidzies šā līguma 3. panta 2. punktā minētais pārņemšanas periods, izpildījušai minētā panta prasības,

NORĀDOT, ka Beļģijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Igaunijas Republika, Īrija, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika, Kipras Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Malta, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Portugāles Republika, Slovēnijas Republika, Slovākijas Republika un Somijas Republika ir Līgumslēdzējas puses, kuru naudas vienība ir euro, un ka tādēļ šis līgums būs tām saistošs no nākamā mēneša pirmās dienas pēc tam, kad tās deponējušas savu ratifikācijas instrumentu, ja līgums minētajā dienā jau ir spēkā;

NORĀDOT ARĪ to, ka Bulgārijas Republika, Dānijas Karaliste, Latvijas Republika, Lietuvas Republika, Ungārija, Polijas Republika, Rumānija un Zviedrijas Karaliste ir Līgumslēdzējas puses, kurām kā Eiropas Savienības dalībvalstīm šā līguma parakstīšanas dienā ir izņēmuma statuss attiecībā uz dalību vienotajā valūtā, un, kamēr šis izņēmuma statuss nav atcelts, tām var būt saistoši vienīgi tie šā līguma III un IV sadaļas noteikumi, attiecībā uz kuriem tās - deponējot savu ratifikācijas instrumentu vai vēlāk - ir paziņojušas savu nodomu uzņemties saistības,

IR VIENOJUŠĀS PAR ŠĀDIEM NOTEIKUMIEM.

I SADAĻA

MĒRĶIS UN DARBĪBAS JOMA

1. PANTS

1. Ar šo līgumu Līgumslēdzējas puses kā Eiropas Savienības dalībvalstis vienojas stiprināt ekonomiskās un monetārās savienības ekonomikas pīlāru, pieņemot noteikumu kopumu, kuru mērķis ir uzlabot budžeta disciplīnu ar budžeta paktu, stiprināt savu ekonomikas politiku koordināciju un uzlabot eurozonas pārvaldību, tādējādi atbalstot Eiropas Savienības mērķus panākt ilgtspējīgu izaugsmi, nodarbinātību, konkurētspēju un sociālo kohēziju.

2. Šis līgums pilnībā attiecas uz Līgumslēdzējām pusēm, kuru naudas vienība ir euro. Saskaņā ar 14. pantā izklāstītajiem nosacījumiem tas attiecas arī uz pārējām Līgumslēdzējām pusēm.

II SADAĻA

SASKAŅOTĪBA UN SAIKNE AR SAVIENĪBAS TIESĪBU AKTIEM

2. PANTS

1. Šo līgumu Līgumslēdzējas puses piemēro un interpretē atbilstīgi Līgumiem, kas ir Eiropas Savienības pamatā, jo īpaši atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktam, un atbilstīgi Eiropas Savienības tiesību aktiem, tostarp procesuālajiem tiesību aktiem visos gadījumos, kad ir jāpieņem sekundārie tiesību akti.

2. Šo līgumu piemēro tiktāl, ciktāl tas ir saderīgs ar Līgumiem, kas ir Eiropas Savienības pamatā, un ar Eiropas Savienības tiesību aktiem. Tas neskar Savienības kompetenci rīkoties ekonomiskās savienības jomā.

III SADAĻA

BUDŽETA PAKTS

3. PANTS

1. Papildus savām saistībām, kas noteiktas Eiropas Savienības tiesību aktos, un neskarot tās, Līgumslēdzējas puses piemēro šajā punktā izklāstītās normas:

a) Līgumslēdzējas puses vispārējās valdības budžets ir līdzsvarā vai ar pārpalikumu;

b) šā punkta a) apakšpunkta normu uzskata par ievērotu, ja vispārējās valdības gada strukturālā bilance atbilst attiecīgās valsts specifiskajam vidēja termiņa mērķim, kā definēts pārskatītajā Stabilitātes un izaugsmes paktā, un strukturālā deficīta zemākais rādītājs ir 0,5 % no iekšzemes kopprodukta tirgus cenās. Līgumslēdzējas puses nodrošina ātru konverģenci, lai sasniegtu savu attiecīgo vidēja termiņa mērķi. Šādas konverģences grafiku ierosinās Eiropas Komisija, ņemot vērā attiecīgajai valstij raksturīgus ilgtspējas riskus. Progresu vidēja termiņa mērķa sasniegšanā un tā ievērošanu izvērtē, pamatojoties uz visaptverošu izvērtējumu, par atsauci pieņemot strukturālo bilanci, tostarp uz izdevumu analīzi, neierēķinot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus, atbilstīgi pārskatītajam Stabilitātes un izaugsmes paktam;

c) Līgumslēdzējas puses var uz laiku novirzīties no sava attiecīgā vidēja termiņa mērķa vai tā sasniegšanai noteiktajiem pielāgojumiem vienīgi 3. punkta b) apakšpunktā definētajos ārkārtējos apstākļos;

d) ja vispārējās valdības parāda attiecība pret iekšzemes kopproduktu tirgus cenās ir ievērojami mazāka par 60 % un ja publisko finanšu ilgtspējas risks ilgtermiņā ir neliels, b) apakšpunktā minētā vidēja termiņa mērķa zemākais rādītājs var sasniegt strukturālo deficītu, kas nepārsniedz 1,0 % no iekšzemes kopprodukta tirgus cenās;

e) ja konstatētas ievērojamas novirzes no vidēja termiņa mērķa vai tā sasniegšanai noteiktajiem pielāgojumiem, automātiski iedarbina korekciju mehānismu. Mehānisms ietver pienākumu attiecīgajai Līgumslēdzējai pusei īstenot pasākumus, lai noteiktā laikposmā novirzes novērstu.

2. Vēlākais, vienu gadu pēc šā līguma stāšanās spēkā stājas spēkā Līgumslēdzēju pušu normas, ar kurām pārņem 1. punktā izklāstītos noteikumus un kuras ir saistošas un pastāvīgas, vēlams, konstitucionālas, vai kuru pilnīga ievērošana un izpilde valsts budžeta procesos tiek kā citādi garantēta. Līgumslēdzējas puses valsts līmenī ievieš 1. punkta e) apakšpunktā minēto korekciju mehānismu, pamatojoties uz vienotiem principiem, ko ierosina Eiropas Komisija un kas jo īpaši attiecas uz veicamās korekcijas būtību, apjomu un grafiku, tostarp ārkārtēju apstākļu gadījumā, un to iestāžu lomu un neatkarību, kuras valsts līmenī ir atbildīgas par 1. punktā izklāstīto noteikumu izpildes uzraudzību. Šādā korekciju mehānismā pilnībā ņem vērā valstu parlamentu prerogatīvas.

3. Šajā pantā piemēro definīcijas, kas izklāstītas 2. pantā 12. protokolā par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, kurš pievienots Eiropas Savienības Līgumiem.

Šajā pantā piemēro arī šādas definīcijas:

a) "vispārējās valdības gada strukturālā bilance" attiecas uz gada cikliski koriģēto bilanci, izņemot vienreizējus un pagaidu pasākumus;

b) "ārkārtēji apstākļi" attiecas uz ārkārtas notikumu, kas ir ārpus attiecīgās Līgumslēdzējas puses kontroles un ievērojami ietekmē vispārējās valdības finanšu stāvokli, vai uz būtiskas ekonomikas lejupslīdes periodiem, kā izklāstīts pārskatītajā Stabilitātes un izaugsmes paktā, ar nosacījumu, ka attiecīgās Līgumslēdzējas puses pagaidu novirze neapdraud fiskālo ilgtspēju vidējā termiņā.

4. PANTS

Ja Līgumslēdzējas puses vispārējās valdības parāda attiecība pret iekšzemes kopproduktu pārsniedz 60 % atsauces lielumu, kas minēts 1. pantā 12. protokolā par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, kurš pievienots Eiropas Savienības Līgumiem, attiecīgā Līgumslēdzēja puse to samazina, par atskaites kritēriju pieņemot vidējo samazinājumu par vienu divdesmito daļu gadā, kā paredzēts 2. pantā Padomes Regulā (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu, kas grozīta ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1177/2011 (2011. gada 8. novembris). Lēmumu par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu, pamatojoties uz parāda kritērija neizpildi, pieņems saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 126. pantā izklāstīto procedūru.

5. PANTS

1. Līgumslēdzēja puse, attiecībā uz kuru piemēro pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru saskaņā ar Līgumiem, kas ir Eiropas Savienības pamatā, ievieš budžeta un ekonomikas partnerības programmu, kurā ietvertas sīki izklāstītas strukturālās reformas, kas jāpieņem un jāīsteno, lai nodrošinātu tās pārmērīgā deficīta efektīvu un noturīgu novēršanu. Šo programmu saturu un formu nosaka Eiropas Savienības tiesību aktos. Programmu iesniegšana Eiropas Savienības Padomei un Eiropas Komisijai apstiprināšanai un to uzraudzība notiks atbilstīgi esošajām Stabilitātes un izaugsmes paktā paredzētajām uzraudzības procedūrām.

2. Budžeta un ekonomikas partnerības programmas īstenošanu un ar to saskanīgos gada budžeta plānus uzraudzīs Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija.

6. PANTS

Lai labāk koordinētu savu valsts parāda vērtspapīru emisiju plānošanu, Līgumslēdzējas puses sniedz Eiropas Savienības Padomei un Eiropas Komisijai *ex-ante* ziņojumus par saviem valsts parāda vērtspapīru emisiju plāniem.

7. PANTS

Vienlaikus pilnībā ievērojot procedūras prasības, kuras noteiktas Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, Līgumslēdzējas puses, kuru naudas vienība ir euro, apņemas atbalstīt tādus priekšlikumus vai ieteikumus, ko Eiropas Komisija iesniegusi, uzskatot, ka Eiropas Savienības dalībvalsts, kuras naudas vienība ir euro, ir pārkāpusi pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras deficīta kritēriju. Šo pienākumu neievēro, ja Līgumslēdzējas puses, kuru naudas vienība ir euro, konstatē, ka pret ierosināto vai ieteikto lēmumu iebilst to kvalificēts balsu vairākums, ko aprēķina pēc analoģijas ar attiecīgajiem noteikumiem Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, neņemot vērā attiecīgās Līgumslēdzējas puses nostāju.

8. PANTS

1. Eiropas Komisija tiek aicināta laikus sniegt Līgumslēdzējām pusēm ziņojumu par noteikumiem, ko katra no tām ir pieņēmusi atbilstīgi 3. panta 2. punktam. Ja Eiropas Komisija pēc tam, kad tā ir devusi iespēju attiecīgajai Līgumslēdzējai pusei iesniegt savus apsvērumus, savā ziņojumā secina, ka šī Līgumslēdzēja puse nav izpildījusi 3. panta 2. punktu, viena vai vairākas Līgumslēdzējas puses vērsīsies Eiropas Savienības Tiesā. Ja kāda Līgumslēdzēja puse neatkarīgi no Komisijas ziņojuma uzskata, ka cita Līgumslēdzēja puse nav izpildījusi 3. panta 2. punktu, tā arī var vērsties Tiesā. Abos gadījumos Tiesas spriedums ir saistošs lietā iesaistītajām pusēm, kuras veic nepieciešamos pasākumus, lai Tiesas noteiktā termiņā izpildītu spriedumu.

2. Ja, pamatojoties uz savu vai Eiropas Komisijas izvērtējumu, kāda Līgumslēdzēja puse uzskata, ka cita Līgumslēdzēja puse nav veikusi nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu 1. punktā minēto Tiesas spriedumu, tā var vērsties Tiesā un prasīt finansiālu sankciju piemērošanu, ievērojot kritērijus, ko Eiropas Komisija noteikusi atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 260. pantam. Ja Tiesa konstatē, ka attiecīgā Līgumslēdzēja puse nav izpildījusi tās spriedumu, Tiesa var tai noteikt sodanaudu vai kavējuma naudu, kas ir atbilstīga apstākļiem un nepārsniedz 0,1 % no attiecīgās Līgumslēdzējas puses iekšzemes kopprodukta. Summas, kas noteiktas valstij, kuras naudas vienība ir euro, iemaksā Eiropas Stabilizācijas mehānismā. Pārējos gadījumos maksājumus veic Eiropas Savienības vispārējā budžetā.

3. Šis pants ir Līgumslēdzēju pušu īpaša vienošanās Līguma par Eiropas Savienību darbību 273. panta nozīmē.

IV SADAĻA

EKONOMIKAS POLITIKAS KOORDINĀCIJA UN KONVERĢENCE

9. PANTS

Pamatojoties uz ekonomikas politikas koordināciju, kā definēts Līgumā par Eiropas Savienības darbību, Līgumslēdzējas puses apņemas kopīgi darboties, lai izstrādātu ekonomikas politiku, kas veicina ekonomiskās un monetārās savienības pienācīgu darbību un ekonomikas izaugsmi, izmantojot spēcīgāku konverģenci un konkurētspēju. Šajā nolūkā Līgumslēdzējas puses veiks vajadzīgās darbības un pasākumus visās jomās, kas ir būtiskas eurozonas pienācīgai darbībai, lai sasniegtu mērķus konkurētspējas veicināšanā, nodarbinātības sekmēšanā, publisko finanšu ilgtspējas turpmākā nodrošināšanā un finanšu stabilitātes nostiprināšanā.

10. PANTS

Saskaņā ar prasībām Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, Līgumslēdzējas puses ir gatavas jautājumos, kas ir būtiski eurozonas pienācīgai darbībai, atbilstīgos un vajadzības gadījumos aktīvi izmantot īpašus pasākumus dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, kā paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 136. pantā, un ciešāku sadarbību, kā paredzēts Līguma par Eiropas Savienību 20. pantā un Līguma par Eiropas Savienības darbību 326. līdz 334. pantā, nekaitējot iekšējam tirgum.

11. PANTS

Lai salīdzinoši izvērtētu un apkopotu labāko praksi un tiektos izstrādāt ciešāk koordinētu ekonomikas politiku, Līgumslēdzējas puses nodrošina, ka visas svarīgākās ekonomikas politikas reformas, ko tās plāno veikt, tiks apspriestas *ex ante* un atbilstīgā gadījumā savstarpēji koordinētas. Šajā koordinācijā iesaista Eiropas Savienības iestādes saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktu prasībām.

V SADAĻA

EUROZONAS PĀRVALDĪBA

12. PANTS

1. Līgumslēdzēju pušu, kuru naudas vienība ir euro, valstu vai valdību vadītāji neformāli tiekas Eurosamita sanāksmēs, piedaloties Eiropas Komisijas priekšsēdētājam. Šajās sanāksmēs uzaicina piedalīties Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāju.

Eurosamita priekšsēdētāju ieceļ Līgumslēdzēju pušu, kuru naudas vienība ir euro, valstu vai valdību vadītāji ar vienkāršu balsu vairākumu tajā pašā laikā, kad Eiropadome ievēl savu priekšsēdētāju, un uz tādu pašu pilnvaru termiņu.

2. Eurosamita sanāksmes notiek pēc vajadzības un vismaz divreiz gadā, lai Līgumslēdzējas puses, kuru naudas vienība ir euro, apspriestu jautājumus saistībā ar tām kopējiem īpašajiem pienākumiem attiecībā uz vienoto valūtu, citus jautājumus par eurozonas pārvaldību un tai piemērojamos noteikumus, kā arī stratēģiskas nostādnes attiecībā uz ekonomikas politikas īstenošanu, lai paaugstinātu konverģenci eurozonā.

3. To Līgumslēdzēju pušu valstu vai valdību vadītāji, kuru naudas vienība nav euro un kuras ir ratificējušas šo līgumu, piedalās Eurosamita apspriedēs par Līgumslēdzēju pušu konkurētspēju, eurozonas vispārējās struktūras izmaiņām un pamatnoteikumiem, ko tai piemēros nākotnē, kā arī - attiecīgos gadījumos un vismaz vienreiz gadā - apspriedēs par īpašiem jautājumiem saistībā ar to, kā īstenot šo Līgumu par stabilitāti, koordināciju un pārvaldību ekonomiskajā un monetārajā savienībā.

4. Eurosamita priekšsēdētājs ciešā sadarbībā ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāju nodrošina Eurosamita sanāksmju sagatavošanu un kontinuitāti. Par Eurosamita sanāksmju sagatavošanu un pārraudzīšanu pēc tām atbildīgā struktūra ir Eurogrupa, un šajā nolūkā tās priekšsēdētāju var uzaicināt piedalīties minētajās sanāksmēs.

5. Var uzaicināt Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju, lai viņu uzklausītu. Pēc katras Eurosamita sanāksmes Eurosamita priekšsēdētājs iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam.

6. Par gatavošanos Eurosamita sanāksmēm un to rezultātiem Eurosamita priekšsēdētājs detalizēti informē Līgumslēdzējas puses, kuru naudas vienība nav euro, un pārējās Eiropas Savienības dalībvalstis.

13. PANTS

Kā paredzēts II sadaļā 1. protokolā par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā, kas pievienots Eiropas Savienības Līgumiem, Eiropas Parlaments un Līgumslēdzēju pušu valstu parlamenti kopīgi noteiks to, kā organizēt un sekmēt Eiropas Parlamenta attiecīgo komiteju pārstāvju un valstu parlamentu attiecīgo komiteju pārstāvju konferenci, lai apspriestos par budžeta politiku un citiem jautājumiem, uz ko attiecas šis līgums.

VI SADAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

14. PANTS

1. Līgumslēdzējas puses šo līgumu ratificē saskaņā ar savām attiecīgajām konstitucionālajām prasībām. Ratifikācijas instrumentus deponē Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariātā ("depozitārs").

2. Šis līgums stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī ar nosacījumu, ka divpadsmit Līgumslēdzējas puses, kuru naudas vienība ir euro, ir deponējušas savu ratifikācijas instrumentu, vai nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad kāda Līgumslēdzēja puse, kuras naudas vienība ir euro, ir deponējusi divpadsmito ratifikācijas instrumentu, atkarībā no tā, kura diena ir agrāk.

3. Šo līgumu no tā spēkā stāšanās dienas piemēro starp Līgumslēdzējām pusēm, kuru naudas vienība ir euro un kuras ir ratificējušas šo līgumu. Pārējām Līgumslēdzējām pusēm, kuru naudas vienība ir euro, šo līgumu piemēro no nākamā mēneša pirmās dienas pēc tam, kad tās deponējušas savu attiecīgo ratifikācijas instrumentu.

4. Atkāpjoties no šā panta 3. un 5. punkta, V sadaļu visām attiecīgajām Līgumslēdzējām pusēm piemēro no šā līguma spēkā stāšanās dienas.

5. Šo līgumu ratificējušajām Līgumslēdzējām pusēm ar izņēmuma statusu, kā definēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 139. panta 1. punktā vai kā minēts 16. protokolā par dažiem noteikumiem attiecībā uz Dāniju, kurš pievienots Eiropas Savienības Līgumiem, šo līgumu piemēro no dienas, kad stājas spēkā lēmums, ar ko atceļ šo izņēmuma statusu, izņemot gadījumu, kad attiecīgā Līgumslēdzēja puse paziņo savu nodomu no kādas agrākas dienas uzņemties saistības, kas izriet no visiem šā līguma III un IV sadaļas noteikumiem vai kādas to daļas.

15. PANTS

Šim līgumam var pievienoties Eiropas Savienības dalībvalstis, kas nav Līgumslēdzējas puses. Pievienošanās stājas spēkā, deponējot pievienošanās instrumentu depozitāram, kas par to informē pārējās Līgumslēdzējas puses. Šā līguma tekstu tās dalībvalsts, kura pievienojas, valsts valodā, kas ir arī Savienības oficiālā valoda un iestāžu darba valoda, pēc Līgumslēdzēju pušu veiktas autentifikācijas deponē depozitāra arhīvos kā šā līguma autentisku tekstu.

16. PANTS

Vēlākais, piecos gados no šā līguma spēkā stāšanās dienas, pamatojoties uz tā īstenošanā gūtās pieredzes izvērtējumu, saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienību un Līgumu par Eiropas Savienības darbību veic nepieciešamos pasākumus, lai šā līguma saturu iekļautu Eiropas Savienības tiesiskajā regulējumā.

Briselē, divi tūkstoši divpadsmitā gada otrajā martā.

Šis līgums ir sagatavots vienā oriģināleksemplārā angļu, bulgāru, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, igauņu, itāļu, īru, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu un zviedru valodā, un visi teksti ir vienlīdz autentiski; to deponē depozitāra arhīvos, un depozitārs katrai Līgumslēdzējai pusei izsniedz apliecinātu kopiju.